

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122206272
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3122206272.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky – A. C. B., rod. B., štátnej občianky SR, trvale bytom D. XXXX/XX, E., zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Martinom Bartkom, advokátom a JUDr. Silviou Bartkovou, advokátkou, so sídlom F. XXXX, E. a otca A. A. B., štátneho občana SR, trvale bytom G. XXXX/XX, E., zastúpeného právnou zástupkyňou JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou, so sídlom H. G. I. XXXX/XXX, E., o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/159/2022-313 zo dňa 20. septembra 2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/159/2022-313 zo dňa 20. septembra 2023 v odvolaní nenaďnutom výroku I. z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/159/2022-313 zo dňa 20. septembra 2023 v napadnutých výrokoch II., III. a v závislom výroku IV. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Rozsudkom okresného súdu bol výrokom I. návrh otca na zníženie výživného zamietnutý. Výrokom II. bolo rozhodnuté, že sa zmeňuje výrok rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 03.08.2020 č.k. 35P/51/2020-62 v časti výroku o spôsobe platenia výživného tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. sumou vo výške 600,- Eur mesačne tak, že z toho sumu 500,- Eur mesačne ako bežné výživné je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a sumu 100,- Eur mesačne za účelom tvorby úspor je otec povinný poukazovať na osobitný účet maloletého A., vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Podľa výroku III. matka je povinná zriadiť v prospech maloletého A. osobitný účet za účelom platenia výživného na tvorbu úspor s tým, že na nakladanie s prostriedkami na účte dieťaťa je do jeho plnoletosti potrebný súhlas súdu. Matka je povinná oznámiť číslo účtu otcovi dieťaťa do piatich dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bolo rozhodnuté výrokom IV. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 1. poukázal na návrh otca, jeho odôvodnenie, v odseku 2. na vyjadrenie matky k návrhu otca na zníženie výživného, v odseku 4. na vyjadrenie kolízneho opatrovníka. V odseku 4. okresný súd poukázal na rozsah vykonaného dokazovania, z ktorého zistil skutkový a skutočný stav veci.

3. Okresný súd zistil, že maloletý A. pochádza z manželského vzťahu jeho rodičov, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 03.08.2020 č.k. 35P/51/2020-62 a súčasne bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bol maloletý A. na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 600,- Eur mesačne k rukám matky dieťaťa, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2020. V čase poslednej úpravy výživného mal maloletý A. štyri roky a navštevoval súkromnú materskú školu s nákladmi 373,- Eur (poplatok 285,- + stravné 88,- Eur) mesačne. Maloletý mal zvýšené výdavky so zdravotným stavom, mal poruchu autistického spektra, navštevoval psychologickú, oftalmologickú, logopedickú, imuno-alergologickú ambulanciu a užíval lieky a vitamíny na imunitu 20,- Eur mesačne, mal výdavky za vyšetrenia a podobne, mal ďalšie bežné výdavky za stravu, ošatenie, voľnočasové aktivity a podobne. Matka spolu s maloletým bývala v trojizbovom byte, ktorý byt mali s otcom dieťaťa v BSM a náklady bývania do ich majetkového vyporiadania platil otec a matka akceptovala, že po rozvode bude hradíť hypotekárny úver a náklady spojené s bytom. Matka maloletého bola vtedy zamestnaná ako lekárka v nemocnici bez atestácie a dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške 1.247,26 Eur, poberala prídavky na dieťa. Okrem maloletého A. nemala iné vyživovacie povinnosti. Otec maloletého v tom čase býval v prenajatom byte a na náklady bývania platil 500,- Eur mesačne. Ohľadom bytu, v ktorom zostala bývať matka s maloletým, otec splácal do rozvodu hypotekárny úver po 285,- Eur mesačne a inkaso 130,- Eur mesačne, tiež platil leasing ich spoločného auta po 345,- Eur mesačne. V čase poslednej úpravy výživného bol otec maloletého zamestnaný ako lekár v nemocnici s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 3.184,32 Eur, okrem maloletého A. nemá iné vyživovacie povinnosti. Kolízny opatrovník v tom čase odporúčal otcovi určiť výživné vo výške 600,- Eur mesačne s rozdelením na sumu 500,- Eur ako bežné výživné k rukám matky a 100,- Eur na tvorbu úspor.

4. Okresný súd mal za zistené, že maloletý A. býva s matkou a s otcom sa často stretáva. V súčasnosti má maloletý A. necelých 8 rokov a je žiakom druhého ročníka základnej školy, navštevuje školský klub s poplatkom 15,- Eur mesačne, stravuje sa v školskej jedálni s poplatkom 10,- Eur mesačne aj doma. Platené pravidelné záujmové krúžky nenavštevuje, chodí jednorazovo na kurzy, napríklad plavecký kurz 400,- Eur, kurz športovej aktivity 55,- Eur, kurz korčuľovania 45,- Eur. Maloletý má poruchu autistického spektra – Aspergerov syndróm, v škole má prideleného asistenta, ktorú službu štátu má zadarmo a pre poruchu pozornosti často stráca veci ako čapice, rukavice, šály a pod.. Na suchú atopickú kožu mu matka zakupuje špeciálnej prípravky v hodnote 30,- Eur mesačne. Náklady maloletého matka vyčíslila na lieky pre maloletého 60,- Eur mesačne, na školské potreby 50,- Eur mesačne, na PHM na vozenie syna 100,- Eur mesačne, na športové potreby a aktivity 50,- Eur mesačne, hračky a vzdelávacie pomôcky 80,- Eur mesačne, na stravu maloletého 300,- Eur mesačne, ošatenie 150,- Eur mesačne, výdavky jej matke za pomoc so synom 150,- Eur mesačne a náklady na dovolenky maloletého (2x ročne dovolenka pri mori + pobyty v Tatrách) matka spriemerovala na 400,- Eur mesačne. Výdavky na syna vyčíslila sumou 1.315,- Eur mesačne a predložila množstvo rôznych pokladničných bločkov. Maloletý navštevuje logopedickú ambulanciu, ktoré výdavky hradí otec, ktorý tiež predložil množstvo pokladničných bločkov o jeho nákupoch rôznych vecí pre syna nad rámec určeného výživného a tiež o výdavkoch na spoločné dovolenky, poplatkoch na rôzne vyšetrenia a pod.. Z matkou predloženého dokladu o zájazde na Cyprus v 08/2023 (č.l. 294 spisu) vyplynula fakturovaná cena dovolenky 3.480,30 Eur, z toho cena za dieťa je len 290,- Eur a letiskový poplatok 220,- Eur + poistenie a ostatné platby sú pre dospelé osoby, teda pri prepočte na 12 mesiacov by to predstavovalo na maloletého v priemere 42,50 Eur mesačne za jednu dovolenku pri mori.

5. Matka maloletého je rozvedená, býva v spoločnej domácnosti s maloletým A., a to v trojizbovom byte, kde náklady bývania predstavujú 120,- Eur mesačne. Vlastní trojizbový byt a auto značky Opel r. v. 2017, ktoré nadobudla titulom vyporiadania BSM bez povinnosti výplaty otca dieťaťa, ale prevzala záväzky viazanúce na uvedených veciach a spláca hypotekárny úver po 290,- Eur mesačne + poistenie úveru 50,- Eur mesačne, leasing auta doplatila v 12/2022. Okrem maloletého nemá iné vyživovacie povinnosti. Je zamestnaná ako lekárka v nemocnici a od 03/2022, kedy urobila atestačné skúšky, sa jej zvýšila mzda. Podľa potvrdení zamestnávateľa jej priemerná čistá mzda zisťovaná za obdobie od 04/2022 do 02/2023 predstavovala 3.275,- Eur. Od 01/2023 sa lekárom legislatívne zvyšovala mzda a podľa potvrdení zamestnávateľa predstavuje priemerný čistý mesačný príjem matky z obdobia od 01/2023 do 08/2023 vo výške 3.665,71 Eur vrátane daňového bonusu v sume 140,- Eur mesačne, poberá prídavky na jedno dieťa 60,- Eur mesačne.

6. Otec maloletého je rozvedený, býva v spoločnej domácnosti s priateľkou a ich maloletou dcérou. Bývajú v dvojizbovom byte vo vlastníctve priateľky, ich náklady bývania predstavujú 150,- Eur mesačne + internet a TV 25,- Eur mesačne. Otec maloletého pomáha priateľke so splácaním hypotekárneho úveru sumou 228,- Eur mesačne. Je zamestnaný ako lekár v nemocnici a podľa potvrdení jeho zamestnávateľa jeho priemerný čistý mesačný príjem zisťovaný z obdobia od 09/2021 do 11/2022 predstavoval 3.793,77 Eur. Od 01/2023, kedy sa lekárom legislatívne zvyšovala mzda a podľa potvrdení zamestnávateľa priemerný čistý mesačný príjem otca zisťovaný z obdobia od 01/2023 do 08/2023 predstavuje výšku 4.790,75 Eur vrátane daňového bonusu na dcéru v sume 140,- Eur mesačne. Priateľka otca je s ich dcérou na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavky na dieťa. Okrem maloletého A. má otec ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére G., nar. XX.XX.XXXX pochádzajúcej z terajšieho vzťahu. Otec maloletého má na leasing auto zn. Mazda a platí leasingové splátky po 417,- Eur mesačne, parkovacie miesto po 50,- Eur mesačne a náklady na PHM vyčíslil 150,- Eur mesačne. Otec chodíva so synom na dovolenky, kupuje mu ošatenie, hračky, chodíva s ním na logopédiu, ktorú platí, tiež na niektoré vyšetrenia.

7. Vykonané dokazovanie okresný súd posúdil za aplikácie ust. § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti svojho rozsudku.

8. V danej veci mal okresný súd za to, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný. Podľa okresného súdu je pravdou, že otcovi maloletého pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej dcére G. a že matke maloletého sa zvýšil jej príjem, čím sa zmenil pomer schopností a možností rodičov prispievať na výživu maloletého a že u maloletého ubudli pomerne vysoké výdavky na súkromnú materskú školu, ktoré zmeny by bez iných okolností mohli odôvodňovať zníženie výživného, avšak na druhej strane nastali také zmeny pomerov, ktoré neodôvodnili zníženie výživného, a tou zmenou je, že otcovi maloletého sa zvýšili jeho zárobkové pomery, pretože v čase poslednej úpravy výživného otec dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 3.184,32 Eur a v súčasnosti jeho priemerná čistá mzda predstavuje 4.650,75 Eur (t.j. priemerný netto príjem 4.790,75 Eur) – daňový bonus na dcéru 140,- Eur), a tiež maloletý A. nastúpil na základnú školu. Vzhľadom na uvedené zmeny okresný súd považoval za možné konštatovať, že jedna zmena pomerov odôvodňujúca zníženie výživného bola vykompenzovaná druhou zmenou pomerov, a preto návrh otca na zníženie výživného zamietol.

9. Okresný súd však videl dôvod pre zmenu spôsobu platenia výživného pri zachovaní doterajšej výšky výživného. Od poslednej úpravy výživného nastala zmena pomerov aj tým, že hoci je maloletý vekovo o niečo starší a prešiel na základnú školu, doterajšie vysoké výdavky na súkromnú materskú školu vo výške 373,- Eur mesačne, na ktoré sa pri predchádzajúcej úprave výživného prihliadalo, odpadli, pretože maloletý teraz navštevuje bežnú základnú školu s bežnými výdavkami. Tiež sa matke dieťaťa podstatne zvýšili zárobkové pomery, a tým sa zmenil aj pomer schopností a možností rodičov prispievať na výživu maloletého, na čo sa tiež prihliadalo pri predchádzajúcej úprave výživného.

10. Okresný súd skonštatoval, že v čase poslednej úpravy výživného, kedy maloletý navštevoval súkromnú materskú školu s vysokými nákladmi a kedy matka maloletého dosahovala priemerný čistý mesačný príjem len 1.247,26 Eur a otec vtedy dosahoval príjem 3.184,32 Eur mesačne netto, bolo dôvodné, aby sa pri takom pomere príjmov rodičov otec podstatne vyššou mierou podieľal na reálnych výdavkoch dieťaťa.

11. Podľa okresného súdu od toho času došlo k zmene pomerov schopností a možností rodičov. V súčasnosti matka maloletého dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 3.665,71 Eur, teda na jej strane došlo k 2,94 násobnému nárastu jej príjmu a okrem maloletého A. nemá iné vyživovacie povinnosti. U otca došlo len k 1,46 násobnému nárastu jeho príjmu (4.650,75 : 3.184,32 Eur) a zároveň mu pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej dcére. Preto zmenou pomerov schopností a možností rodičov prispievať na výdavky maloletého A. bolo dôvodné, aby sa teraz aj matka vyššou mierou podieľala na reálnych výdavkoch maloletého a aby bolo možné z doterajšieho nadštandardného výživného zo strany otca vytvárať pre maloletého úspory pre jeho budúcnosť, čo je určite v záujme maloletého dieťaťa.

12. Okresný súd poukázal na to, že otec dieťaťa na poslednom pojednávaní aj súhlasil s tvorbou úspor pre maloletého z doterajšieho výživného, pričom navrhol rozdelenie 450,- Eur mesačne ako bežné

výživné k rukám matky a 150,- Eur mesačne na tvorbu úspor. Matka dieťaťa nesúhlasila s tvorbou úspor z doterajšieho výživného a chcela zachovať platenie celého výživného 600,- Eur mesačne k jej rukám. Kolízny opatrovník tiež súhlasil s rozdelením výživného na maloletého a odporučil rozdelenie na bežné výživné 500,- Eur mesačne a 100,- Eur mesačne na tvorbu úspor.

13. V danej veci okresný súd napriek nesúhlasu matky maloletého dieťaťa mal za to, že rozdelenie doterajšieho výživného 600,- Eur mesačne na sumu 500,- Eur mesačne ako bežné výživné k rukám matky a 100,- Eur mesačne na tvorbu úspor je dôvodné a v najlepšom záujme dieťaťa. Zdôraznil, že pri úprave výživného treba prihliadať aj na spotrebný charakter výživného, reálne výdavky dieťaťa a na zásadu, že na výživu dieťaťa sú povinní prispievať obaja rodičia podľa svojich schopností a možností. Tým, že sa matke podstatne zvýšili jej zárobkové pomery, zmenil sa pomer schopností a možností rodičov prispievať na odôvodnené výdavky dieťaťa, teda matka je teraz povinná vo vyššej miere prispievať na odôvodnené výdavky dieťaťa. Matka dieťaťa vyčísl'ovala reálne výdavky sedemročného dieťaťa v sume 1.470,- Eur mesačne, ktoré vyčísl'ené výdavky otec rozporoval a považoval ich za nadhodnotené. Aj okresnému súdu sa matkou vyčísl'ené sumy na sedemročné dieťa navštevujúce bežnú základnú školu v mieste jeho bydliska, bez výrazne finančne náročných krúžkov, javili ako nadhodnotené, a to aj s prihliadnutím na zdravotný stav dieťaťa. Je pravdou, že maloletý má kvôli zdravotnému stavu špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby, čo nikto nepoprel, ale to až takým výrazným spôsobom nezvyšuje reálne výdavky dieťaťa. Okrem toho sa na výdavkoch dieťaťa v súvislosti s jeho zdravotným stavom podieľa aj otec maloletého nad rámec určeného výživného, pretože nielen matka, ale aj otec sa podieľa na výdavkoch maloletého s psychologickými vyšetreniami, chodíva a financuje návštevy logopedickej ambulancie a pod.. Rovnako sa javili okresnému súdu nadhodnotené aj ostatné matkou uvádzané výdavky, napr. aj na rekreácie maloletého 4.800,- Eur ročne, a to aj keď ide maloletý 2x ročne k moru, pretože, ako vyplynulo z faktúry (č.l. 294 spisu), náklady na dieťa na zájazd na Cyprus boli cca 530,- Eur a až toľko dovolení na matkou vyčísl'enú sumu dieťa neabsolvuje, ani s prihliadnutím na nejaké jesenné alebo zimné pobyty. Pokiaľ matka chce zabezpečovať maloletému podstatne nadštandardnejšiu životnú úroveň, tak by sa na nej mohla podieľať viac ona. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, ale aktuálne sa javí, že životná úroveň matky je lepšia, ako životná úroveň otca. Otec dieťaťa v rámci vyporiadania BSM prenechal matke dieťaťa byt a auto, samozrejme s povinnosťou prevzatia zvyšku záväzku z hypotéky a leasingu a je zrejmé, že matka tým nadobudla väčšiu majetkovú hodnotu. Matka má k dispozícii pre ich dvojčlennú domácnosť sumu spolu 4.325,70 Eur mesačne (netto mzda + DB 3.665,70 Eur + PnD 60,- Eur + výživné od otca 600,- Eur). Otcovi dieťaťa po úhrade výživného zostane netto mzda 4.050,75 Eur mesačne, žije v domácnosti s priateľkou, ktorá poberá len rodičovský príspevok a PnD cca do 500,- Eur mesačne a s ich maloletou dcérou a pre trojčlennú domácnosť tak majú k dispozícii aj s DB (daňový bonus) sumu spolu 4.690,75 Eur, teda v prepočte na počet členov domácnosti je životná úroveň matky, ktorá nemá iné vyživovacie povinnosti a má lepšie majetkové pomery, vyššia, ako životná úroveň otca, ktorý má ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

14. Okresný súd zhodnotil, že bežné výživné zo strany otca v sume 500,- Eur mesačne + PnD 60,- Eur mesačne + daňový bonus 140,- Eur mesačne + nejaký príspevok aj zo strany matky na výživu maloletého A. sú postačujúce na zabezpečenie veľmi slušnej až nadštandardnej životnej úrovni maloletého A.. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že otec sa podieľa na výžive maloletého a na jeho životnej úrovni aj nad rámec určeného výživného, pretože sa s maloletým často stretáva, kedy mu tiež zabezpečuje živobytie, tiež mu kupuje ošatenie, hračky, športové potreby, chodíva s ním tiež na dovolenky a pod.. Preto sumu bežného výživného zo strany otca vo výške 500,- Eur mesačne považoval okresný súd za postačujúcu na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa a presahujúcu sumu 100,- Eur presmeroval na tvorbu úspor.

15. O nároku na náhradu trov konania okresný súd podľa § 58 v spojení s § 52 CMP rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

16. Proti tomuto rozsudku, a to výrokom II., III. v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h), d), f), b) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP s návrhom na zrušenie. Rozsudok súdu prvej inštancie považovala za zmatečný. Matka uviedla, že si je vedomá toho, že súd vo veciach starostlivosti súdu o maloletých môže prekročiť návrhy účastníkov konania a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, avšak súd nemôže bez toho, že by začal sám vo veci konať, pojednávať o niečom inom, ako o podanom návrhu na začatie konania. V danej veci sa otec maloletého domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti, ktorý návrh okresný súd výrokom

I. zamietol a ktorý výrok nebol nenapadnutý odvolaním, preto nadobudol právoplatnosť. Výrokom II., ktorým matka napadla odvolaním, okresný súd znížil bežné výživné zo sumy 600,- Eur mesačne na sumu 500,- Eur mesačne a zároveň rozhodol sám bez návrhu o povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor pre mal. A. sumou 100,- Eur mesačne, pričom uviedol, že rozhodol o zmene spôsobu platenia výživného, čo nie je pravda, pretože sám iniciatívne rozhodol o zmene charakteru výživného. Okresný súd síce správne poukázal na skutočnosť, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca na mal. A. určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 35P/51/2020-62 zo dňa 03.08.2020 v sume 600,- Eur mesačne, kedy okresný súd schválil dohodu rodičov, avšak následne nedostatočne vyhodnotil podstatnú zmenu pomerov, ku ktorej došlo aj na strane otca maloletého podstatným zvýšením jeho príjmu. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie potrieb maloletého dieťaťa. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pričom miera životnej úrovne rodiča je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné.

17. Okresný súd síce návrh otca na zníženie výživného zamietol, ale iniciatívne rozdelil výživné vo výške 600,- Eur mesačne na bežné výživné vo výške 500,- Eur mesačne a výživné na tvorbu úspor 100,- Eur mesačne, pričom matku zaviazal zriadiť v prospech maloletého osobitný účet za účelom platenia tvorby úspor s odôvodnením, že má teraz vyšší príjem oproti poslednému rozhodovaniu súdu o výživnom a otcovi pribudla vyživovacia povinnosť, teda matka by sa mala väčšou mierou podieľať na výdavkoch mal. A.. Otec maloletého v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom dosahoval príjem vo výške 3.184,32 Eur a v čase podania návrhu o zníženie vyživovacej povinnosti dosahoval príjem vo výške 3.795,77 Eur netto. V dôsledku zmeny zákona č. 578/2004 Z.z. sa s účinnosťou od 01.01.2023 otcovi zvýšil základ zložky mzdy o sumu 724,35 Eur. Na pojednávaní, kedy okresný súd rozhodol meritórne vo veci, t.j. dňa 20.09.2023 bol oboznámený otcov priemerný čistý príjem, ktorý je vo výške 4.981,70 Eur, čo je nárast oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu o sumu 1.797,38 Eur, čo predstavuje podstatný nárast príjmu otca oproti pomerom, ktoré tu boli v čase predchádzajúceho rozhodovania. Pokiaľ išlo o výdavky otca v čase predchádzajúceho rozhodovania, otec si prenajímal byt a na základe uzatvorenej nájomnej zmluvy hradil nájomné vo výške 500,- Eur mesačne, pričom zdôrazňoval, že v byte býval sám. Na výdavky na bývanie otec mesačne hradí sumu 220,- Eur za hypotekárny úver partnerky, 100,- Eur do bytového fondu, za elektrinu 25,- Eur, čo je dokopy 345,- Eur, teda ušetrí na nákladoch spojených s bývaním oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu sumu 155,- Eur mesačne, pričom výdavky na bývanie by nemal hradiť sám, ale mala by sa na nich podieľať aj partnerka. Ak sú výdavky na bývanie v byte otca, v ktorom žije, v sume 345,- Eur, mal by hradiť maximálne polovicu z týchto nákladov, t.j. 172,50 Eur, teda v nákladoch spojených s bývaním mesačne usporí sumu 327,50 Eur. Ďalšou zmenou je, že otec nehradí náklady matky maloletého na bývanie, ktoré hradil v čase posledného rozhodnutia súdu, a to hypotekárny a spotrebný úver vo výške 285,- Eur mesačne a inkaso 130,- Eur, dokopy 415,- Eur, teda takto ušetrí dokopy mesačne sumu 742,50 Eur (327,50 + 415). Otec maloletého len na svoje osobné motorové vozidlo, resp. vozidlo, ktoré spláca na leasing, vynakladá mesačne sumu 643,66 Eur mesačne, teda sumu väčšiu, ako hradí na výživné mal. A., teda za leasing sumu 417,- Eur mesačne, prenájom parkovacieho miesta 50,- Eur mesačne, benzín 150,- Eur mesačne, servis 320,- Eur ročne. Zdôraznila, že výživné sa určuje vo výške 20 % - 30 % z čistého príjmu výživou povinnej osoby, v ktorej súvislosti poukázala na judikát Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24CoP/67/2021 s odkazom na Čl. 2 ods. 2 CSP, na rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp.zn. 10CoP/15/2016. Poukázala na to, že otec sa podieľa na výživnom svojej nemanželskej dcéry G. sumou 872,18 Eur mesačne, t.j. hradí výdavky 350,- Eur mesačne, mimoriadne nepravidelné výdavky v priemere 177,18 Eur mesačne, okrem toho výdavky na bývanie 345,- Eur mesačne v byte, v ktorom mal. G. býva. Na mal. A. požadoval zníženie vyživovacej povinnosti na sumu 400,- Eur mesačne. Je pravdou, že matke sa zvýšil príjem, ale na druhej strane sa zvýšili aj výdavky, pretože jej pribudli výdavky, ktoré v čase posledného rozhodovania o výživnom nehradila, a to výdavok na hypotekárny, spotrebný úver v sume 285,81 Eur mesačne, poplatky spojené s bývaním v sume 95,28 Eur mesačne, poplatok za elektrinu 28,- Eur mesačne, poistenia a poplatky spojené s prevádzkovaním osobného motorového vozidla. Ako lekárka slúži menší počet služieb ako otec, pretože zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého A., ako aj, že služby na oddelení gynekológie, na ktorom je pracovne zaradená, sú násobené nižším koeficientom, ako na oddelení traumatológie, kde je pracovne zaradený otec. Matke s maloletým A. pomáha jej matka a výdavok titulom finančnej pomoci starej matke v sume 150,- Eur mesačne je omnoho nižší oproti výdavkom, ktoré ako rodičia vynaložili počas spoločného života na opatrovatelku pre maloletého za obdobie od 01 do 08/2019

v sume 500,- Eur. K pomerom maloletého uviedla, že v čase posledného rozhodnutia o výživnom mal 4,5 roka, navštevoval materskú školu, v súčasnej dobe má 8 rokov a navštevuje 2. ročník základnej školy, v ktorej súvislosti poukázala na valorizačnú klauzulu v § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Poukázala na to, že vyčíslila a riadne preukázala všetky výdavky na maloletého A., tieto doložila originálmi pokladničných bločkov, ktoré otec nemal záujem si naštudovať, ani kolízny opatrovník a v konečnom dôsledku ani súd prvej inštancie. Paušálne tvrdenie súdu prvej inštancie, že sa mu „javia“ ako nadhodnotené, bez uvedenia konkrétnych výdavkov, spôsobilo nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozsudku. Z dovoleniek mal. A., ktoré preukázala, si súd prvej inštancie vybral len jednu letnú dovolenku pri mori v roku 2023, na ktorú v odseku 15. rozsudku poukázal, pričom okrem toho bol s matkou v tom roku na ďalších dovolenkách, a ak si okresný súd vybral iba túto dovolenku, tak iným predloženým dokladom matkou nevenoval pozornosť. K poukazu na to, koľko stojí zájazd pre maloleté dieťa, považovala za potrebné si uvedomiť, že maloletý nemohol na dovolenku k moru letieť sám, ale v sprievode jej ako matky a ďalšej platiacej osoby, kedy bol nárok na takto zľavnenú cenu pre dieťa. Pokiaľ okresný súd uviedol, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov a aktuálne sa javí, že životná úroveň matky je lepšia, ako životná úroveň otca, tak neuviedol žiadne konkrétne skutkové okolnosti, len memoroval to, čo uviedol otec maloletého. Matka predložila zmluvu o vyporiadaní medzi rodičmi, z ktorej vyplýva, že síce nadobudla byt do svojho výlučného vlastníctva, ale nadobudla aj farchy, a to hypotekárny a spotrebný úver v sume 60.000,- Eur. Nadobudla auto, ale splácala leasing za motorové vozidlo do 12/2022. Otec síce formálne auto nevlastní, ale hradí leasing auta a ostatné poplatky spojené s prevádzkovaním vozidla v sume 646,66 Eur. Z rozpisu výdavkov je ale zrejmé, že v rodine otca je aj druhé auto, okrem toho zistila, že otec pripravuje kúpu rodinného domu, a to novostavbu v Trenčíne. Pokiaľ okresný súd matematicky chcel vypočítať životnú úroveň v novej rodine otca a v rodine matky s maloletým dieťaťom, tak nerovnako pristúpil k matke a otcovi, keď pri otcovi súd prvej inštancie daňový bonus na maloletú G. z čistého príjmu odpočítal a matke pripočítal. Nespochybnila, že aj maloletá G. má právo podieľať sa na životnej úrovni otca ako mal. A.. Výživné na mal. A. má však prednosť pred výdavkami otca na životnú úroveň jeho partnerky, a preto nie je možné mechanicky deliť príjmy a výdavky domácnosti otca a deliť ich medzi členov. Pokiaľ okresný súd zohľadnil, že otec sa podieľa na výžive maloletého aj nad rámec určeného výživného, tak uviedla, že ak otec maloletému zakúpi aj oblečenie, toto mu nedá domov, resp., ak v ňom príde, matka mu ho musí obratom vrátiť, a preto ju to ako matku nezbavuje výdavkov. Preukázané výdavky na maloletého A. vo výške 1.315,- Eur mesačne sú už vyššie, nakoľko začal navštevovať plavecký kurz, ide o výdavky dôvodné a na tých by otec mal participovať minimálne sumou 600,- Eur mesačne ako doteraz, pričom rekreačné pobyty pre maloletého sú mimoriadne vhodné vzhľadom na diagnostikovanú astmu u maloletého, ktorú lekáarskymi správami preukázala. Ak otec uvádzal v predchádzajúcom konaní, že maloletému robí úspory a ak chcel súd prvej inštancie tieto úspory upraviť, mal tak urobiť nad rámec bežného výživného. Bola názoru, že okresný súd pri rozhodovaní o výživnom nezhodnotil komplexne zmeny v pomeroch účastníkov, neprihliadol na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom na tzv. valorizačnú klauzulu. Rovnako mal vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Zdôraznila, že výživné bolo naposledy a jediný krát upravené pred viac ako tromi rokmi, pričom bolo preukázané, že životné náklady matky len vzrástli, ako aj, že zásadným spôsobom sa zvýšila aj životná úroveň otca. Namietala nedostatočné zdôvodnenie napadnutého rozsudku. Navrhla, aby odvolací súd výroky II. a III. napadnutého odvolaním zrušil. K odvolaniu bolo doložené samostatné vyjadrenie matky (č.l. 332-333 spisu).

18. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 29.11.2023 (č.l. 337 spisu) bolo odvolanie matky doručené otcovi prostredníctvom právnej zástupkyne a kolíznemu opatrovníkovi (č.l. 337 rub spisu) s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť kolízny opatrovník nevyužil.

19. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého dieťaťa prostredníctvom právnej zástupkyne v podaní zo dňa 20.12.2023 (č.l. 339-341 spisu). Odvolanie matky požadoval zamietnuť ako nedôvodné a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za správne a spravodlivé, vyčerpávajúco odôvodnené. Nestotožnil sa s tvrdením, že rozsudok súdu prvej inštancie by bol arbitrárny alebo čo i len v časti svojvoľný, nakoľko vydaniu rozhodnutia predchádzalo pomerne časovo dlhé, objemovo a kvantitatívne rozsiahle dokazovanie. Uviedol, že rozdelenie existujúcej výšky výživného 600,- Eur na plnenie k rukám matky v sume 500,- Eur a na tvorbu úspor maloletému 100,- Eur nie je zmenou výšky výživného v zmysle Zákona o rodine, nejedná sa ani o reálne zníženie výživného, ako to prezentuje matka. Výška pôvodne určeného výživného zostala zachovaná. Súd v tomto konaní len zmenil platobné miesto totožnej výšky výživného, pričom aj výživné

k rukám matky, ako aj výživné na tvorbe úspor na vinkulovanom účte maloletého predstavuje v zmysle úpravy výživného podľa Zákona o rodine zachovanie výšky výživného. Týmto rozhodnutím okresný súd reálne neznižil výživné pre maloletého A., a teda z tohto dôvodu nemusel procesne vydávať ex offio žiadne uznesenie o začatí konania bez návrhu. Ak by aj tvrdenie matky o procesnej nutnosti vydania uznesenia bolo opodstatnené, v tejto súvislosti poukázal na stanovisko Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27CoP/3/2023. Podľa otca súd prvej inštancie podrobne skúmal a vyhodnocoval zmenu pomerov, ktorá bola najmä na strane matky podstatná a omnoho výraznejšia, ako u otca tým smerom, že od posledného rozhodnutia sa jej oveľa viac zvýšila životná úroveň, ako otcovi a zlepšili sa aj jej majetkové pomery. Z dokazovania vyplynulo, že matke klesli podstatne výdavky nástupom mal. A. do povinnej školskej dochádzky, a nie sa zvýšili, ako tvrdí. Matke ubudol výdavok na súkromnú škôlku vo výške viac ako 400,- Eur mesačne, nastúpili len bežné výdavky na základnej škole, t.j. strava, školské pomôcky. Pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že medzi rodičmi mal. dieťaťa je od posledného rozhodovania o výške výživného značný majetkový nepomer. Matka nadobudla do výlučného vlastníctva trojizbový byt a motorové vozidlo. Otec prestal byť podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, žiadnu nehnuteľnosť nevlastní, býva v dvojizbovom byte vo vlastníctve partnerky. Nie je vlastníkom žiadneho motorového vozidla, užíva motorové vozidlo na základe leasingovej spoločnosti, ktoré spláca splátkou 417,- Eur mesačne. Od posledného rozhodnutia otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k mal. G., pričom predložil podrobný rozpis výdavkov na maloleté dieťa, s ktorým je matka dieťaťa toho času na rodičovskej dovolenke. Matka nesprávne tvrdí, že oproti poslednému rozhodovaniu o výživnom sa aktuálne zvýšili výdavky na mal. A., v konaní bol preukázaný presný opak. Matka v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdila, že mesačne minie na školské potreby a výdavky spojené so školou 50,- Eur, čo by v školskom roku predstavovalo 500,- Eur, čo nezdokladovala, a preto sa tieto javia ako nadhodnotené. Otec podal návrh v 09/2022, v ktorom čase bol mal. A. žiakom prvého ročníka, matka dostala od štátu príspevok na prváka na výdavky spojené s nástupom do základnej školy. Matka do nevyhnutných výdavkov zahrnula aj výdavky, ktoré nie sú a nemôžu byť posudzované ako pravidelné a nevyhnutné. Čo sa týka dokladov na letnú dovolenku, ktoré matka predložila, tak v nich bol okrem maloletého a matky zahrnutý aj partner matky, ktorý ju s matkou absolvoval, čo matka vyčíslňovala výdavky na dovolenku pre maloletého, tieto spriemerovala a zahrnula do pravidelných mesačných výdavkov. Tiež premietla do pravidelných mesačných výdavkov sumu 150,- Eur v prospech starej matky ako morálnu podporu svojej matky a až následne začala tvrdiť, že ide o náklady za stráženie maloletého počas choroby, pričom otec poukázal na to, že cestovné pre dôchodcov je zdarma a javí sa ako neuveriteľné, aby si starý rodič na starobnom dôchodku dával platiť od dcéry stráženie vlastného vnúčaťa. Tento výdavok nemožno pri určovaní výšky výživného zohľadniť. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že vzhľadom na príjmy do domácnosti otca a matky je v súčasnosti vyššia životná úroveň v domácnosti matky, a to porovnaním všetkých príjmov v domácnosti otca v podobe platu, dávok partnerky a štátnych dávok, voči porovnaníu k príjmu matky zo zamestnania, dohody o pracovnej činnosti, výživného zo strany otca a štátnych dávok. Z potvrdenia o príjmoch matky vyplýva, že matke od mája 2022 skokovo narástol príjem z dôvodu atestácie a služieb u zamestnávateľa na sumu 3.678,- Eur mesačne. V čase posledného rozhodovania o výživnom matka zarábala 1.247,- Eur, teda došlo k nárastu priemerne mesačne o 2.431,- Eur, teda o výrazný nárast. Otec nespochybnil, že došlo k nárastu jeho príjmu a práve z týchto dôvodov reflektoval na vyslovený predbežný právny názor súdu a bol ochotný uzatvoriť rodičovskú dohodu a rozdeliť súčasné výživné na bežné výživné vo výške 450,- Eur a tvorbu úspor 150,- Eur. Mal za to, že je v záujme dieťaťa tvorba úspor do budúcnosti, nakoľko bol názoru, že sumu 600,- Eur mesačne výživného zo strany otca matka mesačne nevie spotrebovať na bežné potreby 7 ročného dieťaťa. Odhliadnuc od nadhodnotených výdavkov v sume 1.315,- Eur mesačne na dieťa, otec vypíchl jeden, ktorý podľa jeho názoru nie je reálny, a to matkou tvrdená strava mesačne dieťaťa v domácnosti 300,- Eur, pri ktorom neobstojí argument matky, že dieťa je vyberavé a je dookola tie isté potraviny. Ďalej poukázal na to, že sa nad mieru výživného podieľa veľkou mierou osobnej starostlivosti formou širokého styku počas bežnej úpravy styku, tak aj počas prázdnin a sviatkov, navštevuje s maloletým lekárov, chodí s maloletým na dovolenky a výlety, o čom predložil výpisy z účtov, v ktorých riadne pooznačoval jednotlivé platby. Je nespochybniteľné, že otec výdavky prevodom cez svoj účet hradí, oproti dokladom predloženým zo strany matky, t.j. údajne pokladničné doklady. Ak sa matka vyjadruje k valorizácii a zvyšovaniu platov lekárov, tak je potrebné poukázať na to, že matka je tiež lekárkou, dokonca u toho istého zamestnávateľa. Maloletý A. má Aspergerov syndróm, určitú formu poruchy pozornosti, ale nesúhlasil s tvrdením, že má tri psychiatrické diagnózy, lebo neužíva žiadnu psychiatrickú liečbu a nechodí na psychoterapie a ani s vyjadrením, že má fyzický hendikep. Od iných chlapcov v rovnakom veku sa fyzicky nijak neodlišuje. Motorická neobratnosť je len jeden z ďalších príznakov ľudí s Aspergerom. Má detskú astmu, bez astmatických záchvatov. Otec súhlasil s matkou, že maloletý je

často chorý, ide dominantne o respiračné infekcie horných dýchacích ciest. Ako druhák teraz sa drží zdravotne lepšie, je po vybratí nosnej mandle, ktorá mohla byť príčinou častých ochorení. Laboratórnymi vyšetreniami porucha imunity dokázaná nebola. Nesúhlasil s tvrdením matky, že maloletý je extrémne výchovne náročný, má svojské prejavy správania, avšak má rád spoločnosť, rád sa hrá, rád skladá lego, navštevuje bežnú základnú školu, kde sa mu darí dobre. Dovolenky si užíva a nie je s ním žiaden problém. Všetky letné dovolenky, ktoré s otcom absolvuje, sú bez potreby špeciálneho dozoru. To, že kupuje A. oblečenie, je jeho dobrá vôľa. Nepovažoval za správny argument matky o inflácii, ktorá sa týka všetkých. Pokiaľ sa matka snaží zapôsobiť, že syna berie na dovolenky pre jeho diagnózu, tak otec uviedol, že s A. chodili pravidelne k moru vo veku dvoch, troch rokov, keď žiadnu diagnózu potvrdenú nemal. Čo sa týka stretávania so synom, do 01/2023 bol priemerne u otca 10 nocí, avšak reakciou matky na podaný návrh bola znížená frekvencia stretávania sa, s rôznymi argumentami. Od syna býva 10 minút pešo, má u neho stále dvere otvorené a je len v rukách matky rozhodnúť, kedy bude u otca, keďže súdom je zverený do jej starostlivosti. Čo sa týka logopédie, tak matka sa zúčastnila za tri roky na mesačnej báze maximálne dvakrát, neprejavila záujem o osobnú terapiu. Všetky vyšetrenia, poplatky a palivá na cestu Trenčín – Beluša hradil otec nad rámec výživného. Jediné vyšetrenia, ktoré matka samostatne absolvuje, sú imunoalergologické vyšetrenia vo Fakultnej nemocnici Trenčín, s ktorými nemá žiadne náklady. Časť vyšetrení absolvujú spoločne. Žiadosť o zníženie výživného bola podávaná ako reakcia na platový skok matky jednak finančného spolupodieľania sa otca na starostlivosti, so skončením súkromnej školy a narodením dcéry otca. Snažil sa navrhnúť zníženie výživného mimosúdne, bez úspechu a o dohodu nemala záujem ani na súde. S prerozdelením výživného súhlasil, verdiktom súdu sa pre otca nič nemení, takže argument, že to bolo podávané kvôli kúpe nehnuteľnosti, neprejde. Keďže matka nemá záujem o tvorbu úspor, potvrdila tým svoje mentálne nastavenie, že jej svet sú len peniaze a že pre 100,- Eur, ktorými bude ukrátená ona, nie maloletý syn, je schopná ísť do extrému. Neverí tvrdeniam matky o ňou vyčíslených výdavkoch na maloletého ako výdavkov na bývalú svokru, pretože neverí, že by niekedy vzala peniaze od svojich detí.

20. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 27.12.2023 bolo vyjadrenie otca doručené matke prostredníctvom právneho zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní od jeho doručenia písomne vyjadriť, ktorú možnosť kolízny opatrovník nevyužil.

21. Matka vo vyjadrení v podaní zo dňa 19.01.2024 (č.l. 348-354 spisu) zotrvala na tvrdení, že odvolaním napadnutý rozsudok je zmätočný. Uviedla, že v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom majetkové pomery otca nedovoľovali určenie sumy výživného aj na tvorbu úspor. V danom konaní sa majetkové pomery otca zlepšili tak, že určenie výživného na tvorbu úspor pre maloleté dieťa umožňujú, a preto považovala za schizofréne, ak súd prvej inštancie v podstate znížil bežné výživné pre maloleté dieťa. Ďalej uviedla, že otec sa k odvolaniu matky v podstate riadne nevyjadril. Faktom zostáva, že súdny spis zo strany otca, dokonca jeho právnej zástupkyne, nebol riadne naštudovaný, z čoho vychádzajú jeho mylné domnienky a ničím nepodložené dohady. K tvrdeniu, že matka preukazovala „nafúknuté“ výdavky na maloleté dieťa, bol to otec, ktorý v konaní pred súdom prvej inštancie všetko spochybňoval, dokonca chcel preukazovať aj výdavky na stravu pre maloletého syna a bol to on, ktorý si doklady nepreštudoval. Matka vyčísliť a riadne preukázala všetky výdavky, tieto doložila originálmi pokladničných dokladov. Pokiaľ otec uvádza, že predložil doklady o prevode „cez“ svoj účet, tak k tomu sa matka vyjadrila v samostatnom vyjadrení s poukazom na to, že z vyabstrahovaných platieb z účtu otca vôbec nie je zrejmé, za koľko je to napr. hotel, za koľko je to osôb a za aké služby. Matka predložila originály pokladničných dokladov a ak by si otec dal minimálnu námahu a s týmito sa oboznámil, zistil by, že väčšina všetkých platieb je hradená kartou z účtu matky. V prípade matky sa nejedná o žiadne „údajné pokladničné doklady“. Zdôraznila, že pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. V čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom otec dosahoval príjem vo výške 3.184,32 Eur, v čase podania návrhu o zníženie vyživovacej povinnosti dosahoval príjem 3.795,77 Eur netto. Ďalej v dôsledku zmeny zákona č. 757/2004 Z.z. od 01.01.2023 sa otcovi zvýšil základ zložky mzdy o sumu 724,35 Eur. Na pojednávaní, na ktorom okresný súd meritórne rozhodol, t.j. dňa 20.09.2023, bol oboznámený otcov priemerný čistý príjem, ktorý je 4.981,70 Eur, čo je nárast o sumu 1.797,38 Eur, oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu. Zdôraznila, že výživné sa určuje vo výške 20 % - 30 % z čistého príjmu výživou povinnej osoby, v ktorej súvislosti poukázala na judikát Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24CoP/67/2021, pričom rozhodovanie v súlade s judikatúrou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu, participácie, právnej istoty vyjadreného v Čl. 2 ods. 2 základných princípov CSP. Čo sa týka výživného na mal. G., tak otec sa celkovo podieľa na výživnom svojej nemanželskej dcéry

sumou vo výške 872,18 Eur mesačne, teda hradí pravidelné výdavky 350,- Eur mesačne, mimoriadne nepravidelné výdavky v sume 177,18 Eur mesačne, hradí všetky výdavky na bývanie v sume 345,- Eur mesačne, pričom mal. G. nemá ešte ani dva roky, nenavštevuje predškolské zariadenie, je zdravá a má potreby primerané svojmu veku. Ak otec opakuje tvrdenia týkajúce sa lepšej životnej úrovne matky, tak zdôraznila, že predložila zmluvu o vyporiadaní medzi rodičmi, z ktorej vyplýva, že síce nadobudla byt do svojho výlučného vlastníctva, ale nadobudla aj ťarchy, a to hypotekárny a spotrebný úver v sume 60.000,- Eur, nadobudla auto, ale splácala leasing. Otec síce auto formálne nevlastní, ale hradí leasing auta a poplatky spojené s prevádzkovaním auta. Z rozpisu výdavkov otca je ale zrejmé, že je v rodine aj druhé vozidlo. Ďalej matka zistila, že pripravuje otec kúpu rodinného domu, čo v predmetnom vyjadrení otec ani nepoprel. Pokiaľ ide o letné dovolenky pre mal. A., otec a rovnako aj súd prvej inštancie si účelovo vybral len jednu letnú dovolenku, zo všetkých, ktoré mal. A. absolvoval a ktoré matka preukázala. To, že bola účelovo vybratá iba jedna dovolenka, potvrdzuje podozrenie matky, že ňou predloženým dokladom nebola venovaná dostatočná pozornosť. Ďalej priložila ako prílohu osobitné písomné vyjadrenie matky k vyjadreniu otca (č.l. 363, 364 spisu) zo dňa 19.01.2024. Navrhla rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zrušiť.

22. Postupom okresného súdu, a to podľa pokynu zo dňa 25.01.2024 na č.l. 366 spisu bolo vyjadrenie matky k vyjadreniu otca doručené otcovi prostredníctvom zástupkyne a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť.

23. Na uvedenú výzvu okresného súdu bolo reagované otcom prostredníctvom právnej zástupkyne podaním doručeným Okresnému súdu Trenčín dňa 30.01.2024, podľa ktorého otec dieťaťa ani jeho právny zástupca nevyužívajú právo sa vyjadriť k podaniu matky ani jej právnej zástupkyne z dôvodu, že tieto podania nepovažujú za právne vyjadrenie k meritu veci, na ktoré nie je potrebné reagovať a žiadali spis predložiť odvolaciemu súdu.

24. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe podaného odvolania matkou maloletého preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65, § 66 CMP s prihliadnutím na vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP a za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II., III. a v závislom výroku IV. potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP. Rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku I., zostal nedotknutý. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

25. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie matky bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/31/2024-372 zo dňa 11.03.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 12.03.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

26. Krajský súd primárne uvádza, že pokiaľ išlo o odvolanie matky maloletého dieťaťa, ňou tvrdené skutočnosti, následné podania rodičov maloletého dieťaťa v štádiu po rozhodnutí okresným súdom, tak na rozhodnutie krajského súdu, ako súdu odvolacieho v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Odvolateľka nevzniesla žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene ich písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2023 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/218/2009, sp.zn. 3Cdo/51/2011, sp.zn. 3Cdo/186/2012, sp.zn. 7Cdo/56/2011).

27. Krajský súd za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku okresného súdu datovaným dňa 27.11.2023 (č.l. 319-323, 324-331 spisu), keď odvolaním namietala výrok II. rozsudku, ktorým došlo k zmene spôsobu platenia výživného v sume 600,- Eur, a to sumou 500,- Eur na bežné výživné a sumou 100,- Eur na

tvorbu úspor a výroku III. rozsudku o povinnosti matky zriadiť v prospech maloletého osobitný účet za účelom platenia na tvorbu úspor.

28. Pokiaľ išlo o výrok I. rozsudku, ktorým bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý, tento výrok nebol napadnutý odvolaním, preto v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý. Odvolací súd len k úplnosti dodáva k odvolaním matky nenapadnutému výroku, že nezistil ani jeho nesprávnosť.

29. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie zmeny výroku rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 03.08.2020 č.k. 35P/51/2020-62 v časti výroku o spôsobe platenia výživného tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. sumou vo výške 600,- Eur mesačne tak, že z toho sumu 500,- Eur mesačne ako bežné výživné je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a sumu 100,- Eur mesačne za účelom tvorby úspor je otec povinný poukazovať na osobitný účet maloletého A. (výrok II.) a uloženie povinnosti matke zriadiť v prospech maloletého osobitný účet za účelom platenia výživného na tvorbu úspor (výrok III.) a pretože v tejto časti zdieľa právne závery súdu prvej inštancie, ktorý v tejto časti vec správne právne posúdil s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku, pretože nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu v tejto časti odchýliť. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné ani žiaduce, aby krajský súd ako odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové zistenia a právne závery, ktoré vyjadril okresný súd v napadnutom rozsudku, pretože je postačujúce na ne odkázať, ak rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu tvoria organickú jednotu. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tak prvoinštančné, ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 350/09, II. ÚS 78/05, II. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08 v spojení aj s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/180/2005, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/190/2016 zo dňa 20.12.2017) (13CoP/99/2023).

30. Krajský súd ako odvolací súd za dodržania ust. § 387 ods. 3 veta druhá CSP k odvolacím dôvodom matky uvádza nasledovné.

31. Nie je možné akceptovať odvolací dôvod o nedostatočnom odôvodnení a arbitrárnosti rozsudku okresného súdu, pretože rozsudok súdu prvej inštancie má zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd vzhľadom k vymedzenému predmetu konania uviedol dôkazy, ktoré boli pred ním vykonané, vyjadril, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, popísal závery z nich vyplývajúce a poukázal na právnu úpravu, ktorú aplikoval. Pokiaľ matka namietala nedôvodný postup okresného súdu, ktorý iniciatívne rozhodol o zmene charakteru výživného tak, že znížil bežné výživné a určil výživné na tvorbu úspor, tak krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2, 3 Zákona o rodine v spojení s odsekom 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd vyjadril, že videl dôvod pre zmenu platenia výživného pri zachovaní doterajšej výšky výživného, a to v dôsledku zistenej zmeny pomerov, ktorú aj dostatočne zdôvodnil. Odvolací súd námietku spočívajúcu v tom, že okresným súdom identifikovaná zmena pomerov nie je zmenou legitímnou, pripúšťajúcou zmenu skoršieho právoplatného rozhodnutia na základe okresným súdom vykonaného dostatočného dokazovania nevyhodnotil ako relevantnú.

32. Pokiaľ matka namietala nesprávny procesný postup okresného súdu, ktorý podľa jej názoru nemôže konať bez toho, že by začal sám vo veci konať, teda pojednávať o niečom inom, ako o podanom návrhu na začatie konania, ktorým bolo zníženie výživného, tak krajský súd poukazuje na to, že práve v rámci konania o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti bol okresný súd povinný z úradnej povinnosti objasniť skutkový stav veci, na splnenie ktorej povinnosti vyplývajúcej mu z ust. § 35 a § 36 CMP potrebuje zhromaždiť všetky potrebné dôkazy. Otázka posúdenia výživného pre maloleté dieťa, teda aj otázka zmeny pomerov je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od posúdenia možností a schopností povinných osôb a odôvodnených potrieb oprávnenej osoby. Súd v konaní o maloletých deťoch koná i bez návrhu a v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení v spojení s § 40 CMP.

33. Krajský súd k námietke porušenia práva matky na spravodlivý proces uvádza, že pod porušením práva na spravodlivý súdny proces je potrebné rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo

zákonného, ale aj ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou. Ide napríklad o právo na prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na postup znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere, v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, k čomu zo strany okresného súdu nedošlo. V tejto súvislosti odkazuje krajský súd na Zápisnicu o pojednávaní zo dňa 20.09.2023, na ktorú sama matka poukazovala v podanom odvolaní a podľa jej obsahu vyjadrený predbežný právny názor okresného súdu. To, že matka maloletého dieťaťa s vysloveným predbežným názorom okresného súdu, ako aj s rozhodnutím vo veci samej odvolaním napadnutými výrokmi II. a III. a zdôvodnením k nim sa viažucim nesúhlasí, samo o sebe nie je porušením práva na spravodlivý proces a nezakladá to ani námietku nedostatočného zdôvodnenia rozsudku okresného súdu.

34. V zhode s okresným súdom i krajský súd k námietke nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu veci poukazuje na to, že kľúčovou otázkou v danom konaní bolo posúdenie, či od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov, ktorú by bolo potrebné premietnuť do rozhodnutia o znížení výživného, resp. úpravy výživného. V rámci vykonaného dokazovania súd prvej inštancie tak posudzoval odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov a dospel k záveru, že na strane matky došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodnila delenie výživného, a to na časť výživného ako výživného bežného a časť výživného určeného na tvorbu úspor, ktoré bude slúžiť na materiálne zabezpečenie dieťaťa do budúcnosti, napríklad v súvislosti s nepredvídanými jednorazovými výdajmi, a pod..

35. V súvislosti s napadnutým výrokom II. a III. rozsudku okresného súdu odvolaním matky krajský súd zvyrazňuje to, že predmetom konania v danej veci bola zmena rozhodnutia o výživnom, a preto súd prvej inštancie správne pri svojom rozhodovaní vychádzal z § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za tieto je v zmysle tohto zákonného ustanovenia potrebné považovať zmenu pomerov či už na strane rodičov alebo dieťaťa, pričom musí ísť o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, pričom pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určovaní výživného berie na zreteľ odôvodnené potreby dieťaťa a zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, pretože prvoradú zodpovednosť za zabezpečenie životných podmienok nevyhnutných pre rozvoj dieťaťa nesú v rámci svojich schopností a finančných možností rodičia. V zmysle § 63 ods. 3 Zákona o rodine za odôvodnené potreby možno považovať aj tvorbu úspor.

36. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti a spôsobe jej platenia má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorých je rôzny, vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa a vychádza z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami platí zásada priamej úmernosti. Rozsah odôvodnených potrieb je teda závislý od reálnych schopností, možností rodičov povinných mu poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod..

37. V prejednávaní veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie a v rámci neho zistenie a porovnanie pomerov tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov v čase od poslednej úpravy, t.j. od roku 2020 s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci, t.j. v roku 2023. Z tohto dokazovania vyvodil správne závery, že na strane maloletého a hlavne matky oproti poslednému rozhodnutiu došlo k zmene pomerov.

38. Pokiaľ matka namietala, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal odôvodnenými potrebami maloletého, tak odvolací súd uvádza, že okresný súd zisťoval mesačné výdavky maloletého vychádzajúc najmä z výpovede matky a ňou predložených dokladov, ktoré popísal v odseku 6. odôvodnenia a ktoré v odseku 15. odôvodnenia posúdil so správnym záverom, že došlo k poklesu výdavkov na maloletého o sumu 373,- Eur mesačne (pôvodne výdavok na súkromnú materskú školu) s tým, že aktuálne maloletý navštevuje bežnú základnú školu v mieste bydliska s bežnými výdavkami, bez výrazne finančne náročných (pravidelných) krúžkov, so zohľadnením jeho zdravotného stavu. V súvislosti s matkou

vyčíslenými a preukazovanými výdavkami na 7 ročné maloleté dieťa odvolací súd zvýrazňuje, že je zrejme, že všetky výdavky nie sú presne rovnaké každý mesiac, avšak mesačné výdavky matkou tvrdené a dokazované predloženými bločkami v sume 1.315 Eur, resp. 1.470,- Eur, v rámci ktorých mali byť zahrnuté aj výdavky nepravidelné (dovolenka), sú aj podľa názoru odvolacieho súdu nie primerané veku dieťaťa a jeho potrebám. V podstate okresný súd uznal (i keď to výslovne nevyjadril) výdavky maloletého v sume cca 745,- Eur. Okresný súd správne posúdil i to, že špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby z dôvodu zdravotného stavu maloletého dieťaťa, reálne výdavky maloletého dieťaťa nezvyšujú. V súvislosti s námietkou matky, že sa okresný súd podrobne nezaoberal predloženými bločkami, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nie je potrebné preukazovať bločky o všetkých skutočnostiach, rozhodných pre posúdenie vyživovacej povinnosti rodiča, ale je potrebné vychádzať zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb, ktoré zodpovedajú veku maloletého dieťaťa, prihliadať aj na jeho mimoriadne a špecifické potreby, ktoré sú dané u maloletého, jeho zdravotným stavom a diagnózou, k čomu zo strany okresného súdu aj došlo. Dodáva sa, že výživné nie je bezhraničné, je určené na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, zohľadňuje pomery na strane oboch rodičov.

39. Správne okresný súd postupoval, keď pri posudzovaní výšky výživného vykonal dokazovanie za účelom zistenia príjmov, majetkových pomerov, osobných pomerov na strane každého z rodičov, ktoré dostatočne popísal v odsekoch 8. a 10. odôvodnenia. Vykonaným dokazovaním bolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané tak, ako okresný súd vyjadril v odsekoch 14. a 15. odôvodnenia, že oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom, došlo tak na strane otca ako i matky k zmene. Na strane otca síce došlo k zvýšeniu príjmu zo sumy 3.184,32 Eur na sumu 4.650,75 Eur, avšak mu pribudla vyživovacia povinnosť. U matky od poslednej úpravy výživného došlo k zmene jej príjmu, ak oproti pôvodne dosahovanému príjmu 1.247,26 Eur sa príjem zvýšil na sumu 3.665,71 Eur. V danej veci tak okresný súd posúdil, s čím sa odvolací súd stotožňuje, že matka, vzhľadom na ňou dosahovaný príjem a majetkové pomery má (po prepočte na členov domácnosti) lepšiu životnú úroveň ako otec, a preto je na mieste, aby sa okrem osobnej starostlivosti aj finančným príspevkom podieľala na zabezpečení potrieb maloletého dieťaťa.

40. Pokiaľ ide o námietky matky, tak krajský súd na základe výsledkov dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie konštatuje, že majetkové pomery tak otca, ako aj matky dovoľujú aplikáciu ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine. Výživné na tvorbu úspor možno považovať za odôvodnené potreby dieťaťa. Inak povedané, pokiaľ je určená suma výživného na tvorbu úspor jedná sa o delené výživné, keď jedna časť výživného – primeraná odôvodneným potrebám je určená na spotrebu dieťaťa a druhá časť výživného je určená na tvorbu úspor. Ak okresný súd uznal (i keď to výslovne nevyjadril) pravidelné (bežné) výdavky maloletého v podstate v sume cca 745,- Eur mesačne, tak vo výške 500,- Eur sa bude na aktuálnych mesačných potrebách dieťaťa podieľať otec maloletého a vo zvyšku matka maloletého a sumou 100,- Eur sa otec bude podieľať na tvorbe úspor, ktoré budú slúžiť na materiálne zabezpečenie dieťaťa do budúcnosti, napríklad v súvislosti s nepredvídanými jednorazovými výdajmi, a pod.. V zhode so záverom súdu prvej inštancie i odvolací súd konštatuje, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletého, ako i možnosťami, schopnosťami, majetkovým pomerom oboch rodičov zodpovedá práve toto delenie. Odvolacie námietky matky vo vzťahu k zmene spôsobu platenia výživného, teda jeho rozdeleniu, nemali za následok úvahu odvolacieho súdu o potrebe zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prípadne jeho zrušeniu a odvolací súd ich považoval za nedôvodné.

41. Dodáva odvolací súd, že rozhodnutie okresného súdu napadnutými výrokmi II., III., a to rozdelením výživného korešponduje zistenému skutkovému stavu a poznamenáva, že nezmenená výška výživného zohľadňuje časť nevyhnutných potrieb maloletého, keď i matka vzhľadom na zmenu jej možnosti a schopnosti je povinná sa na výživnom podieľať i finančnými prostriedkami i nad rámec osobnej starostlivosti. Krajský súd v závere poukazuje aj na to, že vzhľadom na vek maloletého je predpoklad ďalšieho zvyšovania výživného pre maloletého do budúcnosti.

42. K poukazu matky na judikát (rozhodnutia) Krajského súdu v Trnave odvolací súd uvádza, že určenie výšky výživného (posudzovanie zmeny pomerov) je vždy výsledkom posúdenia individuálnych, osobitných a jedinečných okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o výživnom (zmene pomerov) je založené na riešení čisto individuálnych otázok.

43. Ďalšie odvolacie argumenty krajský súd nepovažoval pre rozhodnutie vo veci samej za podstatné, s potrebou sa s nimi osobitne vyporiadať. Aj podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Na argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov nespôsobilú ovplyvniť spôsob rozdelenia výživného preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

44. Z vyššie uvedeného odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. vrátane závislého výroku IV. o náhrade trov konania podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.